

Sbírka humanitární pomoci

Sbírka se uskuteční ve čtvrtek **10.10.2013 od 12,00 do 17,00 hodin u fary (kostela)** na Masarykově náměstí v Říčanech. Jako obvykle můžete přinést oblečení, lůžkoviny, látky (minimálně 1m²), ručníky, utěrky, deky, pérové přikrývky, polštáře, spacáky, záclony, hračky, hygienické a toaletní potřeby, prací a čistící prostředky, školní i sportovní potřeby, domácí potřeby (nepoškozené nádobí bílé i černé, skleničky). Za každou krabici nebo pytel uvitáme 10,- Kč (části peněz přispějeme na odvoz sbírky, zbytek použijeme na naši další činnost - např. na drobné dárky při návštěvě nemocných a na Vánoční setkání seniorů).

Darované věci budou ještě ve čtvrtek odvezeny do Prahy-Vršovic na pobočku organizace Diakonie Broumov.

Projekt Charitní kasička

Sbírka (na nákup školních a sportovních potřeb) pro děti ze sociálně slabých rodin, které pobývají v Olivově dětské léčebně byla ukončena 31.8.2013. Vybrané peníze – celkem 3 845,- Kč – jsme předali (p. Junková, Andréová z FCH a p. Žilková jako zástupce Farnosti) dne 5.9.2013 paní ing. Darině Rössl, ředitelce Olivovy dětské léčebny. Za finanční dar máme všem dárcům moc poděkovat.

Od 1.9. jsme zahájili novou „Charitní kasičku“ a tentokrát jsme se rozhodli podpořit Hospic Dobrého Pastýře v Čerčanech. Po dohodě s p. ředitelem Hospice budou peníze použity na nákup zdravotnického materiálu, kterého není nikdy dost, jak nám sám sdělil.

Hospic v Čerčanech (ale i hospic obecně) je zdravotnické zařízení, které vychází z myšlenky kvalitní a pozorné péče o těžce nemocné a umírající pacienty. Tato myšlenka zapojení trpících a umírajících do systému kvalitní léčby a péče se v ČR prosadila v roce 1995, kdy vznikl první hospic v Červeném Kostelci. Posláním všech pracovníků v hospici je společnými silami a hlavně skutky smysluplně vyplnit těch několik dní,

týdnů nebo měsíců, které umírajícímu pacientovi zbývají. Jsou zde opravdu pro každého pacienta, dovedou nejen ulevit od bolesti, ale i od dalších průvodních příznaků nevyléčitelného onemocnění. Snaží se uzdravit i rodinné vztahy, které jsou pro někoho více bolestivé, než samotná nemoc.

Neopomenutelnou součástí hospicové péče je duchovní služba, která vychází z potřeb pacientů a má v hospici své nezastupitelné místo. Na první pohled se může zdát, že je duchovní služba určena pouze lidem věřícím, hlásícím se k určité církvi a pouze praktikujícím věřícím. Každodenní praxe však ukazuje, že duchovní podpora může být užitečná i pro lidi „nevěřící“. Období těžké a nevyléčitelné nemoci je zvláštním obdobím, kdy se během všedních dní radikálně změny a pacientům se často vtírají otázky o věcech spojených s věčností, přehodnocují své postoje a žebříčky hodnot. Každý nemocný má „svůj běh času“ ovlivňovaný obtížemi nemoci a jejich kolísáním. Prioritní je individuální duchovní služba nemocným u lůžka, která nabízí přátelský zájem, povzbuzení, doprovázení, u praktikujících věřících modlitbu, čtení Bible. Jenom biskup nebo kněz může nemocnému udělit svátost smíření a nemocných (před II. Vatikánským koncilem se používalo výrazu „poslední pomazání“). Na první pohled se může zdát, že je duchovní služba určena pouze lidem věřícím, hlásícím se k určité církvi a pouze praktikujícím věřícím. Každodenní praxe však ukazuje, že duchovní podpora může být užitečná i pro lidi „nevěřící“. Období těžké a nevyléčitelné nemoci je zvláštním obdobím, kdy se během všedních dní radikálně změny a pacientům se často vtírají otázky o věcech spojených s věčností, přehodnocují své postoje a žebříčky hodnot. Každý nemocný má „svůj běh času“ ovlivňovaný obtížemi nemoci a jejich kolísáním.

Prioritní je individuální duchovní služba nemocným u lůžka, která nabízí přátelský zájem, povzbuzení, doprovázení, u praktikujících věřících modlitbu, čtení Bible. Jenom biskup nebo kněz může nemocnému udělit svátost smíření a nemocných (před II. Vatikánským koncilem se používalo výrazu „poslední pomazání“).

V hospici vždy respektují přání nemocného, jeho stupeň víry i jeho aktuální zdravotní stav. Podle možnosti je duchovní služba nabízena i pacientovým blízkým, popř. pozůstalým, je zde i zodpovědnost i za pracovníky hospice vystavené velké zátěži, která může vést až k tragickému „vyhoření“.